

Przepisy dotyczące inseminacji suk / sztucznego zapłodnienia

1. Inseminacja jest aktualnie cenną metodą stosowaną w szczególnych przypadkach w hodowli psa rasowego na świecie (krajach FCI).
2. Zaleca się nie przeprowadzać inseminacji suk i pobierania nasienia od psów, które wcześniej nie rozmnażały się w sposób naturalny.
3. Pobranie nasienia, jego konserwacja i inseminacja w każdym przypadku **musi być wykonana przy udziale specjalisty - lekarza weterynarii**, który przeprowadza zabieg, dokumentuje go i zaświadcza pieczęcią lekarską i własnoręcznym podpisem.
4. Do rozrodu przy wykorzystaniu tej metody przeznaczone są zwierzęta zdrowe, zdolne do reprodukcji i posiadające wpis w rodowodzie pies reproduktor i suka hodowlana (lub równorzędne kwalifikacje zagranicznych organizacji kynologicznych FCI).
5. Jeżeli nasienie zostało pobrane od psa w wieku dojrzałości płciowej ale nie miał on jeszcze wtedy uprawnień reproduktora i nasienie jest zdeponowane w banku nasienia, to może być wykorzystane w hodowli pod warunkiem uzupełnienia przez psa wymogów Regulaminu Hodowli Psów Rasowych, lub na podstawie wcześniejszej zgody na takie krycie Głównej Komisji Hodowlanej.
6. Do unasiennienia używa się nasienia świeżego lub poddanego konserwacji.
7. Etapy unasiennienia:
 - a/ pobranie nasienia (dokumentacja zabiegu)
 - b/ konfekcjonowanie, przechowywanie (bank nasienia)
 - c/ unasiennienie (dokumentacja zabiegu)
8. Dokumentacja na **firmowym druku lekarza weterynarii** wykonującego zabieg pobrania nasienia, winna zawierać pełną identyfikację psa samca (nazwa, rasa/odmiana, kolor włosa, data urodzenia, nr rejestracji, nr rodowodu plus kraj pochodzenia, nr tatuażu lub transpondera, badanie DNA celem identyfikacji psa), liczbę dawek nasienia, miejsce i datę zabiegu, miejsce składowania pobranych dawek – bank nasienia, oraz dokładne dane właściciela nasienia, (który nie w każdym przypadku musi być właścicielem psa). W przypadku odsprzedania/przekazania nasienia – dokładne dane nowego właściciela nasienia. Powyższe pełne dane, potwierdzone przez lekarza weterynarii wykonującego zabieg, lub przechowującego nasienie (bank nasienia), **właściciel reproduktora ma obowiązek**, po każdorazowym pobraniu nasienia od jego psa, a także zmianie - odstąpieniu nowemu nabywcy, przekazać powyższe dane do macierzystego Oddziału ZKwP.
9. Dokumentacja unasiennienia powinna zawierać pełną identyfikację psa samca dawcy nasienia, dane właściciela psa lub właściciela nasienia (jak w punkcie 8.) a także pełną identyfikację unasiennionej suki i dane właściciela. Powyższe pełne dane, potwierdzone przez lekarza weterynarii wykonującego zabieg na jego firmowym druku, **właściciel suki ma obowiązek** przekazać łącznie z kartą krycia i kopią rodowodu reproduktora (w przypadku wykorzystania nasienia z zagranicy) do własnego Oddziału ZKwP.
10. Eksport nasienia reproduktorów zarejestrowanych w Związku Kynologicznym w Polsce odbywa się w oparciu o wyżej podaną dokumentację (punkt 8.)

11. W przypadku chęci skorzystania z nasienia znajdującego się już w bankach nasienia (pobranego od psów wcześniej) a nie posiadającego pełnej (w rozumieniu obecnego regulaminu) dokumentacji, może być dopuszczone do hodowli na podstawie zgody Głównej Komisji Hodowlanej.
12. Do inseminacji może być wykorzystane nasienie po śmierci reproduktora, właściciel reproduktora lub nasienia powinien powiadomić o śmierci reproduktora własny Oddział ZKwP .
13. Firmowe druki wymagane do dokumentowania pobrania nasienia reproduktorów i unasienienia suk hodowlanych zawierające pełne dane dotyczące zwierząt, ich właścicieli, w szczególnych przypadkach nowych właścicieli nasienia, a także lekarza przeprowadzającego zabieg, mogą być zredagowane w języku polskim, języku angielskim lub w obu tych językach pod warunkiem, że druki te zawierają rzeczywiste wszystkie dane (podane w punkcie 8 i 9 niniejszych przepisów).